

Beeld/spraak

Selina DE MAEYER / Jozefien VAN HUFFEL

DEURNE | Een tandem zijn ze, al meer dan twintig jaar. Nicole en Ingrid, DE WILDE en DIERCKX, samen fietsten ze door tientallen landen. De een weet wellicht perfect wat de ander een minder goed humeur bezorgt. De ander weet wanneer de een het moeilijk krijgt met trappen. Toch houden ze nog steeds gelijke tred. Ook nu ze van lezing naar lezing fietsen, zoals hier in de Sint-Lodewijk van Monfortkerk in Deurne. We hoeven niet allemaal de wereld rond. Maar dat een tandem verder raakt, dat kunnen we wel van hen leren.



Terug naar de stal



Thee & Televisie

Marcel VAN NIEUWENBORGH

” Mooie Nobelprijs voor de vrede! Amper 48 uur na de uitreiking hield de voorzitter van de Europese Commissie, José Manuel Barroso, een toespraak waarin hij oproep een extra inspanning te leveren om wat hij noemde „onze hoogtechnologische verdedigings-industrie” te bevorderen.

In het Amerikaanse stadje Newton echoën nog altijd de schoten van de moordpartij waarbij 27 mensen om het leven werden gebracht, onder wie twintig kinderen. Van de Middellandse Zee tot achter de Oeral staat de kerststal.

Ik kijk elk jaar uit naar de kerstnummers van de Britse weekbladen zoals *The Spectator* die in deze tijd in de kiosk verschijnen. Ik ben er zeker dat daarin nog altijd een paar mooie ‘leesstukken’ staan.

Kerstmis is het hoogfeest van de aandoening. Het is de emotionele kant van het christendom waaraan, vreemd genoeg, theologen nooit veel aandacht schonken. Zeker niet in de afgelopen kwarteeuw. Voor de hedendaagse gelovige staan de kruisdood en de verrezen Christus centraal, maar meer dan ooit is er nood aan de warmte en de gloed van Kerstmis. Er is in de voorbij paar jaar een aswolk boven de Kerk gaan hangen. Het is er vaak zeer koud geworden en dat heeft niet alles met de hoge energiekosten te maken.

Het mag sentimenteel klinken, maar mijn generatie betreurt diep in haar hart het verdwijnen van het gregoriaans dat meewiege met de seizoenen en de golfslagen van het kerkelijke jaar.

De katholieke Kerk heeft zich nog niet hersteld van een liturgische ‘opruiming’, maar het is aandoenlijk om vast te stellen dat mensen hun vrije tijd opofferen om in het kerkkoor te gaan zingen. Het moet echter ook niet verbazen dat tal van kerkgangers de monniken van Solommes, Bach, Gounod en Fauré op cd verkiezen boven nieuwe Nederlandstalige gezangen.

Boven de oudste wereldkaart die uit de zevende eeuw dateert en in het klooster van het Zwitserse Sankt Gallen wordt bewaard, staat een gekruisigde Christus afgebeeld. Voor een vreugdevolle geboorte was er trouwens ook weinig plaats in een wereld waarop één op de twee kinderen zijn eerste verjaardag niet haalde.

Ook in de muziek zijn er meer *Passionen* dan *Weihnachts-oratoria*. Alleen de schilderkunst werd in het verleden vaak bekoord door kersttaferelen. Schilders werden gecharmeerd door het licht dat het duister overwon.

De Britse journalist Auberon Waugh, zoon van de bekeerde romancier Evelyn Waugh, ergerde zich in 1982 al in *The Spectator* over de nieuwsoortige kerkliederen die

voor hem niet de minste betekenis hadden: *Kum bay ya, O Lord, kum bay ya...*

Het mooiste kersttafereel dat we kennen, hangt al vele jaren in het Museum voor de Oude Kunst in Brussel. Het is Bruegels *Volkstelling in Bethlehem*. Daarin hebben Jozef en Maria nog niet eens de stal bereikt. Je moet als toeschouwer de heilige Familie zoeken in het drukke winterlandschap. De aandacht van de kinderen is afgeleid door de ijspret. De boer is bekommerd om zijn wintervoorraad, de vogel is bekommerd om zijn voedsel dat is bevoren en de vogelvanger om zijn prooi. Kortom, zoals wel vaker bij Bruegel het geval is, draait de wereld verder terwijl het buitengewone op het punt staat te geschieden. En het hoofdpersonage van het tafereel is het winterlicht, de ondergaande rode zon tussen de ruïnen van de naakte bomen.

Bij de Europese kerststal hoort winterse sneeuw. Zoals de dichter Dylan Thomas schreef: „Kerstmis is Lapland in onze verbeelding.”

De Russisch-Joodse Nobelprijs literatuur Joseph Brodsky heeft het daarover in zijn talrijke kerstgedichten: „Een kille stilte vaart in onze ogen,/sneeuw-vlokken oefenen in ’t landen,/de vrieswind kent geen mededogen.”